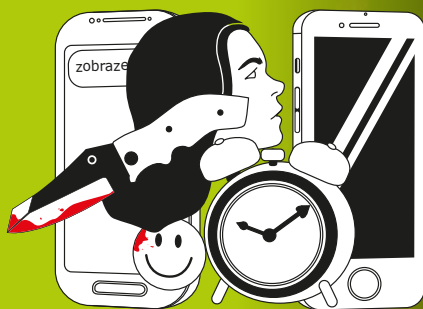

WALD ORLD

UDÁLO SE

DÍLNA TVŮRČÍHO PSANÍ

PRÁCE STUDENTŮ

EPOCHA RESTAUROVÁNÍ 12T

NÁVRH LOGA PRO ŠKOLKU 10G

KOMIKSOVÁ DÍLNA 10L

REPORTÁŽE

PRAŽSKÉ JEZULÁTKO 10. TŘÍDA

DVANÁCTKA V AKCI

REPORTÁŽE

4 Pražské Jezulátko ▼

5 Amnézie 12L a 13L

10–12 Dvanáctka v akci

UDÁLO SE

16–19 Dílna tvůrčího psaní

CO NÁS ČEKÁ

20 20 let střední školy – Výstava v Písku

PRÁCE STUDENTŮ

2 Recykliteratura SŠ

5 Komiks PLANETY 10L

6–7 Návrh loga pro školku 10G

8 Komiks DOBA LEDOVÁ 10L

8–9 Epoque restaurování 12T ▼

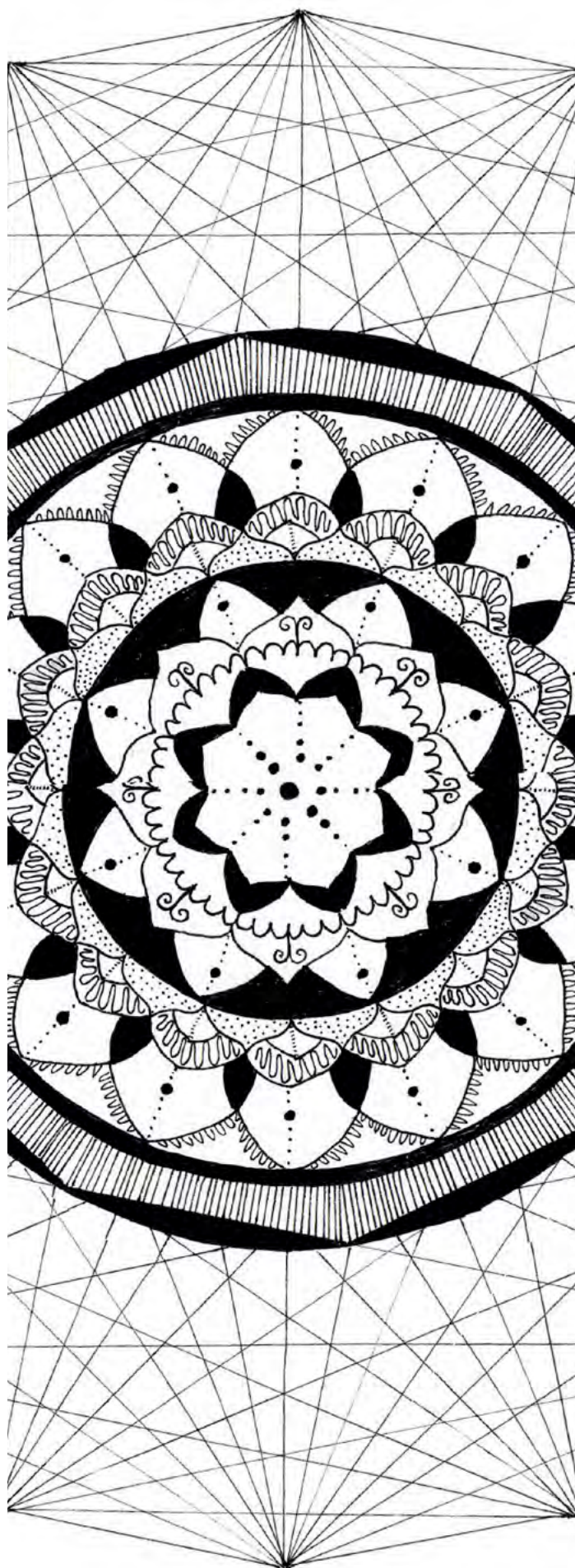

13 Výseková forma 11G

15 Komiks NaHáček 10L

KVÍZ

14 Typografický kvíz

mandala – Helena Kocourková 10G

VÝLET DO PRAHY

Čtvrtek před Vánoci, bylo ráno a většina z nás stepovala před příbramským nádražím. Jeli jsme do Prahy podívat se do kostela Panny Marie Vítězné a na Pražské Jezulátko, které se v kostele nacházelo. Taktéž jsme se chtěli podívat na pražské trhy. Jako dopravu jsme volili vlak, který již přijížděl. Cesta utíkala rychle, možná to bylo díky našemu nepřetržitému povídání. Dobrá nálada a smích se nesly celým vlakem. Myslím si, že ostatní cestující z nás museli být nadšeni. Po příjezdu se k nám připojili ostatní, kteří nás u nádraží čekali. Teď, jakožto celý průvák, jsme mířili k Orloji, kde jsme měli rozchod. Všichni se rozešli, ať už do blízkých fastfoodů, nebo Vánočních trhů. Tak či tak každý si přišel na to své. Čas rychle ubíhal, za chvíli jsme všichni stáli zase pospolu na místě srazu u Pražského Orloje. Namířili jsme si to ke Karlovu mostu, tam nás učni opustili. Náš cíl byl jasný, Barokní stavba z roku 1611 – Kostel Panny Marie Vítězné. Čekala nás prohlídka se třemi průvodci. Tolik se nám nechtělo, ale kostel nás mile překvapil. Mysleli jsme že to bude klasická „nudná“ prohlídka, kde si vyslechneme historii a půjdeme domů. Avšak průvodci si pro nás připravili různé úkoly, každý dostal kartičku s úkolem nebo vysvětlivkou. V rámci prohlídky, jsme dostali možnost promluvit si s knězem. Seděli jsme v kroužku a dostali jsme volný prostor k otázkám. Prohlídka byla směřována taktéž do podzemí. Vidět mrtvé lidi ve skleněných rakvích, bylo zvláštní, celá atmosféra podzemí byla temná. V podzemí jsme také plnily úkoly, po jejich splnění jsme mohli zapálit připravené svíčky. Naše prohlídka tímto končila a my se vydali zase zpátky na nádraží domů. S novými zážitky a úsměvy na tváři.

HISTORIE

Kostel Panny Marie Vítězné byl postaven mezi roky 1611 a 1613 téhož roku byl zasvěcen Nejsvětější Trojici. O sedm let po jeho vystavení a po bitvě na Bílé hoře převzal kostel řád Bosích karmelitánů. Pýcha kostela pramení v Pražském Jezulátku, což je soška původem ze Španělska z 2. poloviny 16. století. Sošku do Prahy přivezla vévodkyně Marie Manriquez, která se roku 1556 vdala za pana Vratislava z Perštejna. Posléze ji věnoval své dceři Polyxeně z Lobkovic, ta ji roku 1628 věnovala jako vzácný dar klášteru Bosích kapucínů u kostela Panny Marie Vítězné. Ti ji umístili do kaple novicátu. Sošce pak byla přisuzována zázračná moc.

ZÁZRAČNÁ MOC

V roce 1648 zachránila její přítomnost klášter před drancováním španělských vojsk, v té době byl v klášteře vojenský lazaret. Roku 1639 soška údajně zachránila Prahu při útoku Švédů.

Silvie Pípalová

KRIZE VE VESMÍRU

KOMIKSOVÁ DÍLNA 10L

AMNÉZIE

Dne 14. ledna jsme se studenty 3. a 4. ročníku lycea navštívili v pražském Obecním domě mimořádně zajímavou výstavu vynikajícího českého umělce Jiřího Sozanského nazvanou Amnézie. Výstava, skvěle kombinující ve vyvážených „porcích“ umělecké, narativní a edukativní cíle, byla podivuhodnou připomínkou osudů obětí komunistického režimu, na něž by určitá část našich spoluobčanů, ale i politiků, nejen sama ráda zapomněla, ale takové zapomenutí pokud možno vyvolala v celé společnosti. Pozoruhodným způsobem byli přítomněni např. politička Milada Horáková, historik a umělecký kritik Závěš Kalandra, básník Jan Zahradníček, ale také Jan Palach, Jan Zajíc či první český prezident postkomunistické doby Václav Havel a přední teoretik undergroundu básník Ivan Jirous zvaný Magor. Prohlídka byla uvedena krátkým proslovem autora a doprovázena hudebním vystoupením skvělého freejazzového saxofonisty Mikuláše Chadimy (mimo zvuků ze zkoušky symfonického orchestru, které k nám pronikaly skrze stěny).

Rád bych poznamenal, že podobných uměleckých činů ve světě mnoho není, a že by bylo skvělé, kdyby se tato výstava proměnila ve stálou expozici daleko přesvědčivější nežli umožňuje běžná muzejní praxe.

Naši studenti nebyli jediní zájemci ze škol, podobných školních výprav tam bylo více, a proto musím s určitou hrdostí dodat, že mi Jiří Sozanský druhý den volal a s určitým dojetím chválil ty naše, že se nejen skvěle chovali, ale na závěr mu ještě přišli poděkovat. To prý se mu ještě nestalo.

Ivan Bukovský

REAKCE STUDENTŮ

Výstava se mi líbila, byla pro mě velmi obohacující. Je dobře, že se tyto věci připomínají v takové podobě a myslí se na ně, protože historie má tendenci se v jistých aspektech opakovat a téma této výstavy se začíná dnešní generaci pomalu vzdalovat. Sama musím přiznat, že jsem příběhy některých lidí kterým byla Amnézie věnovaná ani neznala... Obrazy vzájemně tvořily zajímavý celek a prostory byly také hezké, jen je škoda, že proslav na začátku přerušoval orchestr.

Pavlna Raková

Myslím, že tyto výstavy mají smysl pro rozšíření povědomí o této době a o lidech, kteří se zasloužili o její konec. Líbilo se mi, že jsme si mohli přečíst více informací o těchto bojovnicích, nahlédnout do jejich životů a čím jsou tak významní. Obrazy jako takové pro mě osobně však nebyly příliš srozumitelné, což kvalitu výstavy ale nijak neubírá.

Marie Bradáčová

Výstava ve mně nechala smíšené pocity. Nacházela se v krásném prostředí Obecního domu a zahájena byla krátkou přednáškou. Poté jsem si samostatně procházela prostor s uměním a informacemi o daných osobnostech. Určité obrazy mě příliš nezaujaly, avšak shrnutí životopisů bylo zajímavým dodatkem. Celková atmosféra výstavy nebyla ve vhodném duchu, tím myslím šum, ruch dalších návštěvníků, který rušil danou chvíli. Prohlídka byla krásně zpracovaná a je vidět, že si s tím dali hodně práce. Děkuji...

studentka 13L

Kozičínský Klabánek z. s.

Logo se od nápadu tvořilo v řádu hodin, nejdelsí částí bylo čekání na nápad. Při vytváření jsem se naučil spoustu věcí, které mi několika násobě urychlily práci a posunuly zase o něco dál. Logo mělo být s kruhovým motivem a s velkým písmenem K uvnitř.

Můj hlavní motiv je dítě držící plamínek znázorňující mateřství a strom – vztah k přírodě. Logo jsme byli prezentovat osobně ředitelce školky. Vítěz dostane odměnu, která bude 1000 Kč.

PATRIK POPP ▲

◀ ROMAN ELSNER

Kozičínský Klabánek z. s.

LUKÁŠ BEDNAŘÍK ▶

Kozičínský Klabánek z. s.

Kozičínský Klabánek z. s.

Nejdříve jsme dostali podklady od paní ředitelky. Pak jsme naše návrhy tužkou naskenovali do počítače a upravili je v Illustratoru. Logo jsme navrhli v pozitivní a negativní verzi, vytvořili jsme jednotné tiskové archy, vytiskli je v tiskárně a poté prezentovali ve školce.

HELENA KOCOURKOVÁ ▲

Nejdřív jsem si udělal náčrt loga v ruce a následně jsem ho naskenoval do počítače a v Illustratoru překreslil. Potom jsem to zkoušel různě

vylepšovat a vylepšovat až z toho vzniklo tohle. Měli jsme udělat logo v kruhu, aby tam byl strom, nějaký dětský motiv, a měli tam v tom logu mít dvě K, protože název školky je Kozičínský klabánek. Já, jelikož nejsem dobrý na vymýšlení dětských motivů, jsem se na to vykašlal a udělal jen ten strom a dal tam ty dvě K. Naštěstí mi to prošlo a už jen čekám až školka vyhlásí vítěze a my budeme vědět, kdo získá slíbenou odměnu. Je to fajn a pro nás všechny velká zkušenost.

ŠTĚPÁN SRŠEŇ ▼

Kozičínský Klabánek z. s.

EPOCHA RESTAUROVÁNÍ VE 12T

V rámci epochy restaurování jsme k opravě dostali 3 kusy nábytku, jednalo se o podýhovanou toaletku, lidovou skříň a jasanový stůl.

U prvního z opravovaných předmětů, selského stolu, jsme se pustili do průzkumu a demontáže, abychom zjistili rozsah poškození nábytku. Po demontáži jsme začali odstraňovat starý nátěr kde se ukázalo, že stůl s černým lakem skrývá masivní konstrukci z jasanu.

Dále jsme objevili u dalších dvou předmětů, že u toaletky a skříně je masivní poškození červotočem. Kde se na začátku museli použít dvě základní metody pro opravu nábytku a těmi jsou „asanace“ (ozdravení) a „petrifikace“ (zpevnění). Když se odstraní červotoč také jsme museli nahradit nějaké části konstrukce u skříně: nohy, dno, lišta a dvě police. U toaletky: „kozí nohy“, lišty a záda pro rám zrcadla.

Jako další přišla na řadu oprava a slepení konstrukce a zdobných prvků. Zde byla nejtěžší skříň. Měla spoustu uvolněných částí a musela se kompletně slepit. Dále toaletce chybělo hodně kousků dřeva, které se také musely nahradit ořechovou dýhou.

Ale jak se říká na pracovišti musí být i sranda. Nejvíce jsem se snad pobavili při natlakování plechovky s odstraňovačem starých nátěrů, když jsme pomocí šroubováku a tlaku v plechovce odstřeľovali její víčko několik metrů vysoko.

Jako poslední krok přišel na řadu nátěr. Po důkladné konzultaci se rozhodlo, že pro stůl se použije olej, pro skříň vosk a pro toaletku šelaková politura, která se následně rozleští do lesku.

Při epoše jsem získali spoustu zajímavých zkušeností například k zachování nejvíce originálních částí. Pro úplnost zde uvádím 4 rozhovory s hlavními restaurátory.

Josef Soukup: „Z restaurování jsem si odnesl spoustu zkušeností na začátku jsem o tom nevěděl vůbec nic, když jsem na začátku viděl moji restaurátorskou práci (skříň) jsem si myslel že to nepůjde opravit ale opak je pravdou restaurování mě bavilo je to jedna z věcí kterou bych si chtěl vyzkoušet dále v budoucnu.“

Matěj Dvořák: „Dle mého názoru je restaurování velice zajímavý druh práce. I přes mistrova varování jsme se do toho s radostí pustili, naše zákaznice nám poskytla nezapomenutelný zážitek v podobě opravy skříně. Restaurátorskou práci jsem si ze začátku velice užíval, ke konci na nás mistři tlačili ale i přes tento tlak jsme práci dodělali včas.“

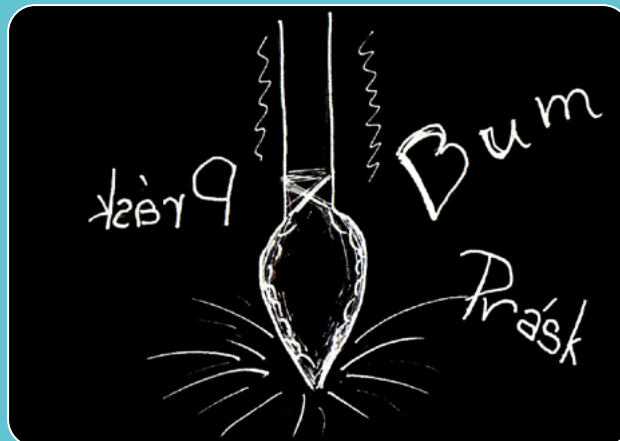
Jan Sůsa: „Do restaurování se mi moc nechtělo, protože jsem se bál obtížnosti. Při pohledu na moji práci ve stavu v kterém ji zákaznice přivezla jsem se bál o to více. V průběhu restaurování mě začala práce bavit. Pro nás jako studenty je epocha restaurování velmi přínosná z hlediska toho, že si můžeme vyzkoušet techniky restaurování a zjistit jakým způsobem se nábytek zhotovoval dříve.“

Matěj Kaňka: „Restaurování mě velice bavilo, když jsem viděl svoji restaurátorskou práci říkal jsem si jak to bude lehké ale nebylo. Práce pro mě byla velmi přínosná a v tomto oboru jsem se našel je to jedna z věcí kterou bych chtěl dělat v budoucnu. Naučil jsem se spoustu zajímavých věcí které mě nesmírně bavily.“

Výpracoval a rozhovory vedl student třetího ročníku umělecký truhlář a řezbář Matěj Kaňka

DOBA LEDOVÁ

Výprávění míglí o jámách na mamuty!

Jak nejlépe a nejužitečněji strávit čas ve škole? Už učitel národů Jan Ámos Komenský tvrdil, že důležité je učení se přes prožitky. Stejně tak Rudolf Steiner, zakladatel waldorfské pedagogiky, staví prožívání vyučování nad pouhé memorování a učení se z paměti. A nejlepšího výsledku se dosáhne, pokud si studenti vytváří vyučování sami, jsou autoři a spotřebitelé zároveň. Vidí, jak není lehké zvolit tu správnou metodu práce, metody střídát, aby byli studenti neustále ve střehu, vybrat to správné hodnocení, aby bylo motivační a povzbuzovalo do další práce.

„Při ohlédnutí se za uplynulým čtvrtletím jsme zjistili, že bylo skutečně nabitě. Navázali jsme na projekt Walden a uspořádali jsme další charitativní akci Maraton psaní dopisů, zorganizovali jsme pro celý střední stupeň prožitkový Den poezie, navštívili jsme legionářský vlak, zhlédli jsme výstavu v DOXU, položili jsme základy tradici nové akce Den filmů ve spolupráci s Člověkem v tísní.“ vyprávěla nadšeně třídní učitelka dvanácté třídy

PhDr. Iveta Machutová.

HARMONOGRAM AKCÍ:

O létání a jiných snech – 27. listopadu 2019

Legiovlak Dobříš – 21. listopadu 2019

Den filmů – 29. listopadu 2019

Den poezie – 12. prosince 2019

Maraton psaní dopisů – 16. prosince 2019

DEN FILMŮ

Dne 27. listopadu 2019 se v naší škole v rámci festivalu Jeden svět na školách konalo promítání dokumentárního filmu Břetislava Rychlíka na téma romského holocaustu. Po filmu následovala diskuse s hosty, těmi byli novinář František Kostlán a historička Jana Hejkrliková (pro zajímavost bývalá studentka naší školy). Hosté se žáky debatovali mimo jiné o vztahu společnosti k romskému holocaustu i k romské menšině jako takové. Akce poukázala na ožehavé téma, ve společnosti téměř neprobírané. Podobných akcí by bylo třeba více, aby i dnešní mladí lidé získali povědomí o novodobých dějinách. Spolupřátelkou akce je humanitární organizace Člověk v tísní.

„Ráda bych položila základy nové tradice na Waldorfské škole v Příbrami. Akce by tak doplnila již probíhající Den poezie a Maraton psaní dopisů.“ Odpověděla na naši otázku Co si myslíte o Dni filmu? PhDr. Iveta Machutová.

Filip Balík, Václav Němeček

O LÉTÁNÍ A JINÝCH SNECH – VÝSTAVA PETRA SÍSE

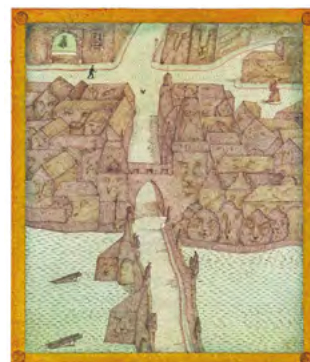
27. listopadu 2019 jsme se zúčastnili výstavy mezinárodně uznávaného umělce Petra Sise v pražském DOXu. Velké prostory tohoto objektu byly vyplněny obrazy pěti autorských knih. Každá místnost byla jinak tematicky zaměřená. Posta-

vy v příbězích Sise jsou odvážní básníci, ptáci, mořeplavci a cestovatelé, kteří jdou (nebo letí) za svobodou.

Petr Sís je světoznámý autor knih pro děti, ilustrátor, grafik a tvůrce animovaných filmů. Narodil se v Brně roku 1949, vystudoval pražskou VŠUP a Royal College of Art v Londýně. Dnes žije s rodinou v New Yorku. Za své dílo získal celou řadu ocenění nejen u nás, ale i ve světě.

Hana Kovářová,
Anna Pleskačová

MARATON PSANÍ DOPIŠŮ

V pondělí 16. prosince 2019 se na waldorfském lyceu odehrála akce nesoucí název Maraton psaní dopisů. Tuto akci pořádá humanitární organizace Amnesty International. Cílem této akce je donutit mírovou a formální cestou vlády země k propuštění neprávem vězněných lidí.

Novinkou letošního ročníku byla možnost psát dopisy v každé třídě dle vlastní volby. K dispozici bylo i drobné občerstvení. Ve dvanácté třídě se promítala dokumentární videa k jednotlivým případům.

Celkem se odeslalo 91 dopisů. Nejvíce se jich poslalo do Švýcarska, na druhém místě bylo Řecko. Ve velkém počtu odešly i dopisy do Běloruska, Číny, na Filipíny a do Egypta.

Natálie Liebermannová, Jakub Vavřík

LEGIONÁŘSKÝ VLAK NA DOBŘÍŠI

Ve čtvrtek 21. listopadu 2019 se 12. třída zúčastnila expozice legionářského vlaku na dobříšském vlakovém nádraží. Celá vlaková souprava se skládala ze třinácti vagonů, které byly přesnou replikou těch prvorepublikových. A tak bylo možné nahlédnout do bojového vagonu s dělem, do „těplušky“ neboli ubytovacího vagonu, do důstojnického reprezentativního vagonu, do lékařského vagonu vybaveného původními nástroji a nechyběla ani polní kuchyně.

Celou výstavou návštěvníky provázel bratr Jirka v dobové uniformě. Nechybělo ani pečlivě připravené zajímavé video o legiích s Jiřím Dvořákem jako moderátorem. Při sledování videa jsme seděli v těpluše a mohli jsme si na vlastní kůži zažít, jak se asi cítili legionáři, když se celý vojenský ešalon pohyboval Sibiří.

Dominik Burian, Pavlína Raková

DEN POEZIE

Celonárodní akce Den poezie dorazila do Příbrami! Studenti waldorfského lycea oslavili den narození nejslavnějšího českého básníka Karla Hynka Máchy. Den „P“ se odehrál 12. listopadu 2019 na střední waldorfské škole v Dlouhé ulici, letos však ve zcela novém kabátě. V jednotlivých třídách byly totiž pro studenty připraveny různorodé aktivity, a to pod vedením odborníků na slovo vzatých:

Mgr. Edita Vaničková přijala pozvání a ujala se literární dílny, kde studentům pomáhala s přípravou na maturitní zkoušku a připravila pro ně i další aktivity (práce s textem, práce s ilustrací),

Ing. Libor Míchvočík vedl dílnu s podtitulem Tvůrčí psaní, v níž se snažil studentům předat své literární zkušenosti,

Lenka Šenková představila dílnu recyliteratury, studenti pod jejím vedením vytvářeli koláže z textů a obrázků,

Akademický malíř Ivan Bukovský studentům představil techniku kresby lidského obličejce.

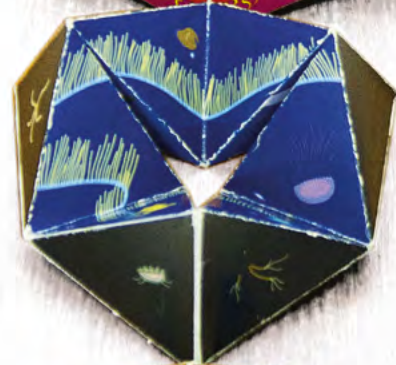
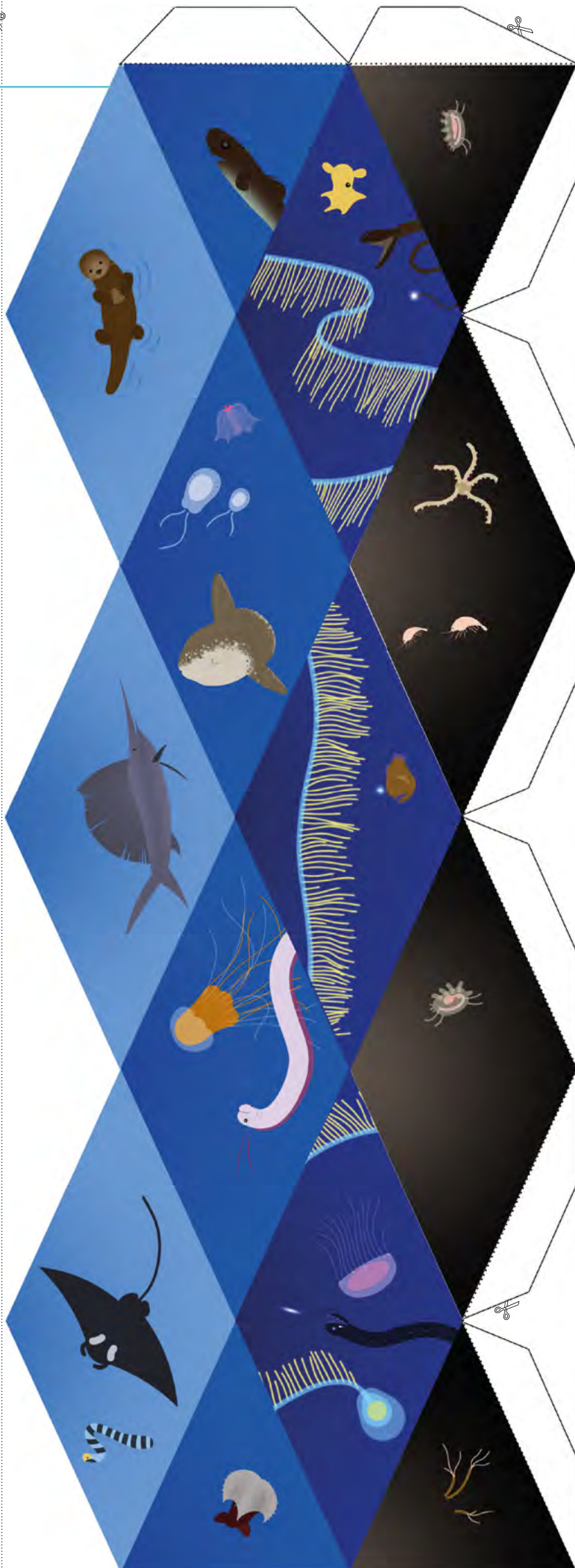
VŠEM HOSTŮM PATŘÍ BROVSKÝ DÍK!

Den poezie byl zakončen autorským čtením: studenti, učitelé či hosté měli možnost se podělit o svá díla. Poděkování si zaslouží určitě všichni účastníci, lektori, učitelé, a především paní učitelka Iveta Machutová, která celou akci už po sedmé uspořádala a dovedla ji ke zdárnému konci. Nezbyvá nic jiného, než se těšit na příště!

Matěj Machuta, Magda Stýblová

VYROBTE SI SKLÁDAČKU

Ve druhém ročníku se grafici učí vyrobit tiskovinu s výsekem. Tvarový výsek tiskovin je jedním ze způsobů závěrečné úpravy tištěných materiálů. Nejčastějším propagačním materiálem s výsekem bývají papírové desky s klopami. V běžném životě jsme obklopeni mnoha výrobky, které prošly výsekovým strojem – krabičky, obaly na CD, tvarově řešená blahopřání apod. Nápaditý výsek nebo ohyb může být přesně tou drobností, která dodá produktu punc netradičnosti a odliší jej od konkurence.

Přijďte na to, jak z přiložené formy vytvořit edukační hračku? Vyobrazeny jsou čtyři úrovně moře s jeho obyvateli. Autorem grafiky je Jakub Šolar (11G). Na obrázku vpravo je vyfocený hotový výrobek. Přeji příjemnou zábavu :)

Lenka Šenková (mistrová grafiků)

TYPOGRAFICKÝ KVÍZ

1. Které z těchto písem je patkové?

- a) Arial
- b) Times
- c) Helvetica

2. Které z těchto písem je bezpatkové?

- a) Futura
- b) Garamond
- c) Georgia

3) Co je to proklad?

- a) rozdíl mezi základní dotažnicí 1. a 2. řádku
- b) rozdíl mezi horní dotažnicí 1. a 2. řádku
- c) rozdíl mezi horní dotažnicí 1. řádku a základní dotažnicí 2. řádku

4) Co je to prostrkání?

- a) mezera mezi slovy
- b) mezera mezi řádky
- c) mezera mezi znaky

5) Co je to odstavec?

- a) text začínající velkým písmenem a končící tečkou
- b) text mezi dvěma entry
- c) text začínající velkým písmenem a končící entrem

6) Ve které větě se vyskytuje pomlčka?

- a) Nebude-li pršet, nezmokneme.
- b) Myslím – tedy jsem.

7) Co je to spojovník?

- a) znak označující rozdělení slova
- b) znak označující vsuvku
- c) znak pro spojení řádků

8) Vyberte uvozovky používané v ČR?

- a) "uvozovky"
- b> „uvozovky“
- c) „uvozovky“

9) Co je to CYAN?

- a) základní tisková barva
- b) druh tisku
- c) značka tiskárny

10) Kdo zavedl měrný systém písma?

- a) Luise de Funès
- b) Jean de la Fontaine
- c) Pierre Simon Fourniere

11) Co je to Myriad Pro Regular, Italic, Bold a Bold Italic?

- a) písmová osnova
- b) font
- c) rodina písma

12) Jak je zarovnan text tohoto kvízu?

- a) do bloku
- b) na střed
- c) doleva

13) Co je toto za barvu: 100 % C, 100 % M?

- a) námořnická modrá
- b) růžová
- c) oranžová

14) Co je toto za barvu: 100 % M, 100 % Y?

- a) fialová
- b) červená
- c) oranžová

15) Co je toto za barvu: 100 % C, 100 % Y?

- a) žlutá
- b) zelená
- c) oranžová

16) Která forma zápisu 10 hodin a 30 minut je správná?

- a) 10.30 hodin
- b) 10:30 hod.
- c) 10,30 h

17) Co je toto tabulátor?

- a) nástroj pro vytvoření tabulky
- b) zarážka
- c) pevná mezera

18) Který z rozměrů je A4 na výšku?

- a) 420 mm * 210 mm
- b) 210 mm * 148 mm
- c) 210 mm * 297 mm

19) Který z těchto rozměrů je A5 na šířku?

- a) 420 mm * 210 mm
- b) 210 mm * 148 mm
- c) 210 mm * 297 mm

20) Kolik je v následující větě typografických chyb?

Babička volala : "Neběhej bez trička , Jeníčku, ať nenastydneš! "
(Blažíček, s.346). Do cíle doběhl v čase : 3.40:56min. Celkově se umístil na 2 místě.

- a) 6
- b) 8
- c) 10

JAK JSTE NA TOM?

Máte 0–5 bodů typografií jste zcela nepolíbeni, pravděpodobně i Vaše babička je na tom lépe

Máte 6–10 bodů typografie Vás letmo políbila v průjezdu, ale vážný vztah z toho není

Máte 11–15 bodů s našimi grafiky se můžete bavit „na úrovni“

Máte 16–20 bodů běžte učit na obor Reprodukční grafik 😊

Správné odpovědi: 1. b), 2. a), 3. a), 4. c), 5. b), 6. b), 7. a), 8. c), 9. a), 10. c), 11. c), 12. c), 13. a), 14. b), 15. b), 16. a), 17. b), 18. c), 19. b), 20. c)

Nahaček ✿

to jsem moc rád, že jsem našel tyto houbičky

mňam, ty jsou ale dobré

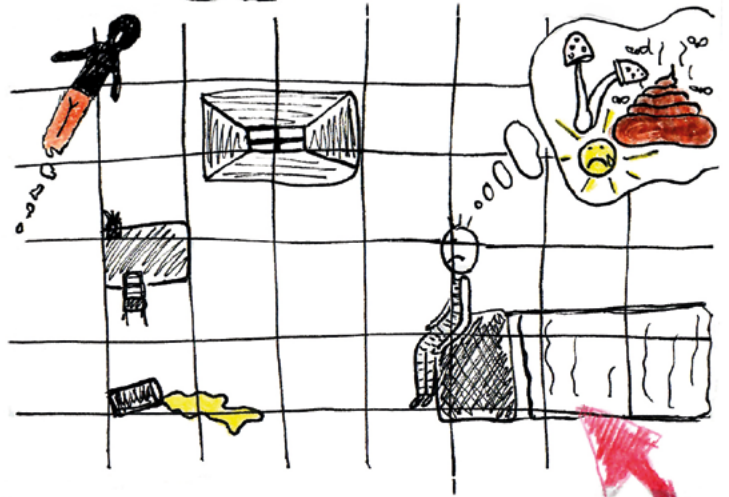
*k nahačovi přichází ganjačovek

Ach ano, takto nás Bůh stvořil

Strážník Srostlbočko! zdrhám brácho čus

hhhhh...

Don't do drugs

(just weed)

or you will end up like Nahaček

DÍLNA TVŮRČÍHO PSANÍ

Libor Michvocík, bloger, autor dvou knih, seznámil studenty s technikou psaní literárního textu. Vysvětlil, jak vystavět příběh, jak pracovat s pointou, jak čtenáře neunavit dlouhými popisy, odbočkami od příběhu a plevelnými slovy. Studenti si vyzkoušeli vytvořit osu příběhu a ten pak přetavit do 168 znaků jedné esemesky. Ne všem se podařilo do jedné sms svůj příběh vměstnat. Posuďte sami.

Lenka Šenková

Buch! Buch! Ozvalo se. Hans se otočil a uviděl ji. Třásla se zimou jako tehdy. Popadl ji za ruku a vyskočili přímo do vozu se slámou. Hans se zasmál a zapálil se i s autem.

9:22

Hans otevřel oči. Ve dveřích stála ona. Třásla se zimou stejně jako tehdy. Dveře se otřásly v závěsech. Gestapo! Jediný pohled a skočili do tmy. Zemřeli spolu.

9:29

Nad sudetským městečkem Roklina zahřmělo. Onen zvuk probudil vysloužilého německého důstojníka. Náhle kdosi zabouchal na dveře. Hans von Millard se malátně došoural ke klíče. Otevřel. Ve dveřích stála Emerita Klaustersová. Hans vzpomíná na den, kdy se s touto židovkou setkal poprvé. Bylo to koncem 30. let. Emerita mu tehdy tajně předávala pytel plný zakázaných knih, který třímá v ruce i nyní. Z chodby se ozvaly hlasy. Hans s Emeritou vyskakují z okna. Dopadají přímo na valník se senem. Spolu s pytlek knih odjíždějí pryč z města. Nad sudetským městečkem Roklina znovu zahřmělo.

9:35

Hans se vyhrabal se svou ženou z valníku a běželi úprkem do úkrytu. Věděli, že jestli neutečou, tak s nimi bude konec. Válka byla na dosah a moc šancí na záchranu nezbývalo. Z Orliho hnízda koukal ten nejvyšší...

9:42

Budík mu zazvonil a Hans věděl, že je to jeho osudný den. Když se rozhlédl po pokoji, ve dveřích stála ona. Do očí se jí nedokázal podívat. Najednou někdo začal bušit do dveří. Museli uniknout. Skočili z okna. Nic se jim nestalo a snažili se najít úkryt. Bohužel je ale odchytili. Věděl, že stálo za ní riskovat život. Koukl se jí do očí a špitl: „Miluji tě!“ a spadnul na kolena, když mu kulka projela tělem.

9:55

Zazvonil budík a Hans se probudil v jeho osudný den. Opláchl si obličej a spatřil ji. Byla to ona jak z dávného západu. Vydal se za ní, ale uklouzl na mýdle a zlomil si krční páteř.

10:02

Hans se vzbudil. Židovka stála naproti. Byla vyděšená jako při prvním setkání. Zabušení na dveře. Musíme utéct oknem! Po skoku utíkají. Náboje si je ale našli. Umírají vedle sebe na ulici.

10:11

Dnes je čekal útěk. Rámus u dveří je donutil rychle se sebrat a vyskočit z okna do připraveného vozu se senem. Ten je odvezl do daleké vesničky, kde v klidu dožili.

10:20

Osudný den Hanse a jeho milenky židovky, kterou zachránil z ulice. Po skoku z okna jim začíná fáze útěku. Schovávají se 4 roky – trpí, hladoví. Ale mají jeden druhého.

10:25

Hans se vzbudil ve svůj osudový den, budík zazvonil, ale Hans svůj osudový den o 10 minut odložil. Poté ho vzbudila jeho židovská žena a jeli spolu na víkend do Polska.

10:32

Na kraji lesa šla matka a hledala svého syna. Náhle ho spatřila z nožem od krve. „Proč jsi ho zabil?“ Syn začal utíkat, spadl. Matka šla rychle za ním, chtěla mu pomoc. Ale syn jí bodl do zad. Poté z lesa vyšel otec a řekl: „Dobrá práce a díky, synu.“

10:34

1: Proč jsi ho zabil?
2: A proč ne?
1: Nevidím důvod, proč jsi to udělal
2: Tenhle člověk už provedl dost věcí. Neměl jsem na výběr.
1: Jsi psychopat!
2: Nejsem! Jen jsem dělal, co jsem musel. Stopy po sobě uklidím, aby se to nikdy nikdo nedozvěděl.
1: S tímhle nechci mít nic společného! Hned poté se rozeběhla, ale chlap, který byl konatelem té vraždy, na ní namířil svou zbraň a vystřelil
2: Nechtěl jsem to udělat, byla to moje žena, ale byla to ta, co by to řekla Policii. Ten chlap, co jsem ho zabil, byl ředitelem mafiánského gangu. Jednou to někdo udělat musel, řekl a střílel se do hlavy. O dva dny později našla Policie 3 mrtvá těla poblíž lesa. Dodnes nikdo neví, co se na tomto místě odehrálo.

10:44

„Proč jsi ho zabil?“
„Nezabil,“ řekl, přestože měl ruce a nůž od krve. Dal se na útěk, poranil se a spadl. Matka šla a objala ho. Zabodl jí nůž do zad a otec vyběhl a pomohl mu vstát.

10:48

Do obchodu vešla paní. Najednou se před ní objevila dotěrná masařka. Udělala krok, ale uklouzla a spadla. Muž u pultu jí šel pomoc, ale ona ho zastřelila.

11:10

Do samoobsluhy vstoupila paní, která měla nasazené bílé rukavice a černé sako. Prodavač na ni upřel pohled a bylo mu jasné, že to nedopadne dobře. Paní si nevšimla, že je před ní rozlitá limonáda a uklouzla po ní. Prodavač se tiše usmál a šel paní pomoc, když v tom se ozvala rána. Mezi dveřmi stála neznámá osoba v masce. Zastřelila paní i prodavače, zasmála se a odešla s lehkým úsměvem.

11:32

Malý obchod – samoobsluha, která v sobě skrývá tajemství. Už kdysi na ní byly stížnosti na hygieně. Jednoho dne se tedy paní Zuzana rozhodla, že si chce obchod prověřit. Vstoupila do dveří a první co vidí je igelitový pytlík a nehorázný bordel. V tom okamžiku jí vletí do oka moucha. Zuzana už byla připravená jít si stěžovat k prodavači, ale uklouzla na limonádě. Prodavač se sice zasmál, ale běžel jí na pomoc. Ozval se výstřel. Prodavač leží mrtvý na zemi hned vedle Zuzany. A co teď? Má vůbec cenu zavírat obchod, když je obsluha mrtvá? Za zády ucítila něčí přítomnost, byla to stará babička. Zastřelila prodavače kvůli tomu, že jí prodal mléko, které nebylo v akci.

11:37

U lesa stála matka a syn. Matka slyšela výkřik svého manžela a vidí, jak drží syn nůž od krve. „Proč jsi ho, proboha, zabil?“, ptá se. Syn zděšeně běží přímo do lesa a zanedlouho zakopne a udeří se o výběžek do hlavy. Protože ležel nedaleko, matka se k němu po chvíli sklání a hledá stopy po úrazu. Syn nečeká a z předstíraného pádu se zvedne a matku bodne do břicha. Syn pocítil nával horka a snaží se tělo odvléci tak, aby ho nikdo neviděl. Po chvíli už nemůže. Za stromem se objeví postava. Kluk cítí paniku a snaží se rychle zvednout, postava je rychlá a kluka uchopí za předloktí. Postava promluví: „Díkybohu, jsi to ty. Nebyl jsem si jistý, zda jsi přežil.“ „Podařilo se to celkem snadno, co tvé zranění, nebolí?“ „O mé zranění se nestarej, pojď mi pomoc odnést tělo matky.“ „Ano, tati, hned to bude.“

11:42

Máma: Ty jsi ho zabil?
Syn: Ano, zabil jsem mého tátu.
Máma: Proč jsi to udělal?
Syn: Děti by měly vládnout, já bych měl vládnout tomuto světu. Co nějaký dospělý, vy už jste dávno mrtví.
Máma: Chlapče, co to povídáš?
Měli bychom zajít do psychiatrické léčebny, tam ti pomohou.
Syn: Ne, tam nejdu. Nejsem šílený (syn uteče do lesa)
Při útěku se šíleně směje a najednou zakopne a spadne na hlavu, matka ho dožene a dívá se na něj, jak leží v mechu.
Máma: Chlapče, dítě moje, co se ti stalo!?! (matka ho okamžitě zvedla a objímá ho) Všechno bude dobrý, neboj.
Syn: (pomalu a opatrně vezme nůž ze země, dá ho blízko k zádům jeho matky a prohlásí (Samozřejmě, všechno bude v pořádku (začal svou mámu bodat nožem do zad a smál se k tomu šílenou radostí.
Máma: (Snaží se utéci, ale je velmi zraněná) Cos to udělal, proč?!
Syn: Protože mi to tu patří (a začal se velmi silně smát)
Syn s nožem od krve je osočen matkou, dá se na útěk lesem a zakopne. Matka mu přispěchá na pomoc a on ji zabije. Když se zjeví otec, pomůže synovi a spolu jdou pryč.

11:53

„Ty jsi ho zabil?“ zeptal jsem se. „Nezabil,“ odpověděl bledý muž. „Ty mi chceš tvrdit, že ne? Máš v ruce nůž!“ řekla vyděšeně jeho matka. Muž místo odpovědi se otočil a prchal. Zakopl. Slyšel jsem, jak jeho lebka zaduněla o kámen. Matka se k němu bez váhání rozběhla a začala ho zvedat. Sevřela ho do objetí. V Jeho očích bylo vidět šílenství, Nožem, který pořád drže v ruce, ji začal bodat do zad. Nevydala ani křiku, jen se sesunula k zemi. Byl jsem v šoku. Podíval se na mě. Začal se smát. V ten moment jsem chtěl jen přežít. Začal jsem se hýbat. Utíkal jsem, jak nejrychleji jsem mohl. Otočil jsem se a viděl jsem ho, jak stále stojí nad tělem své matky. Na okraji lesa jsem zavolał policii.

11:59

„Proč jste ho zabil?“ zeptala se žena. „Nezabil,“ odpověděl kluk. „A proč máte krvavé ruce a nůž v ruce?“ Kluk se rozběhnul a zakopnul. Žena k němu přišla a chtěla mu pomoci. V tom ji kluk bodnul nůž do zad. V pozadí se zjeví muž, který ležel v krvi. „Tati, dokázal jsme to,“ řekl syn, který zabil ženu – svou mámu. „Synu, dej mi ten nůž.“ Vzal si nůž a řekl: „Dokázal jsi to, tak teď budeš žít bez nás“ a vrazil si nůž do srdce. Syn si lehl na mrtvá těla svých rodičů a najednou se objevil stín a celý borový háj ztichl. Slyšel jsem hlasy svých rodičů.

12:03

„Ty jsi ho zabil?“ zeptala se matka. V tom se její jediný syn dal na zběsilý úprk. V šeru zakopl o kořen stromu a skácel se k zemi. Žena doběhla ke svému jedinému dítěti a pomohla mu zvednout se ze země. „Pojd', musíme se zbavit mrtvol a zahladit stopy.“ V tom okamžiku syn nepozorovaně vyndal nůž z kapsy a probodl svoji matku. Zpoza stromů se vynořil jeho otec a sklonil se nad umírající ženou. Pramen vlasů jí odklidil z tváře a odvětil: „To máš za všechno, lásko!“

12:24

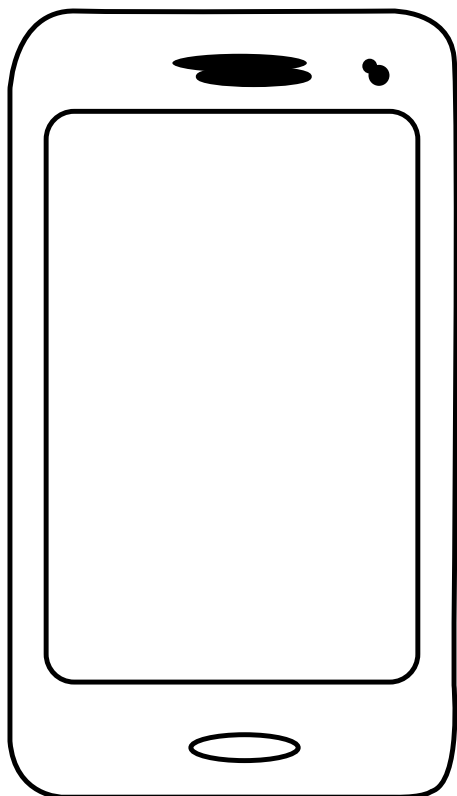
Paní vešla do krámu, kde stál jen prodavač. Všimla si, jak lítá v uličce sáček od chipsů. Ze sáčku vylítla masařka a přistála na obličejí paní. Paní mouchu rukou srazila na zem. Prudký pohyb paní způsobilo uklouznutí v louži limonády.

12:28

Do tichého obchodu vstoupila dáma v kostýmku, jaký nosí hygienisté. Prostorem poletoval sáček, v němž se ukrývala odporná moucha. Ta vylétla a zamířila k dámě. Paní se s úlekem rozmáchla a ukročila vzad. Od pultu ucítila prodavačův upřený pohled. „To je průser,“ prolétlo mu hlavou. Hygienistka vykročila směrem k němu, avšak uklouzla po vylité limonádě a spadla. Prodavač se pousmál, ale vyběhl jí na pomoc. Nedoběhl. Vystřelená kulka ho zasáhla a spadl i on. Ve dveřích se mihl stín. „To je taky průser,“ blesklo jeho majiteli.

12:45

SAMOOSLUHA. Nastal den jako každý jiný. Pohled na opuštěný obchod, který ale měl ceduli Otevřeno. Uvnitř bylo prázdko, nikdo nikde až na prodavače, který byl už podle svého výrazu velmi zruděný. „Někdo sem zabloudil?“ říkal si prodavač. Jenže do místnosti vstoupila paní v kostýmku a v lodičkách. Pohlédla se po místnosti, a po tom co viděla, se nestačila divit. Po obchodě létal a lezl hmyz. Po detailnějším zkoumání přišla na to, že tam jsou potraviny, které už jsou přes rok po době trvanlivosti. Už podle oblečení prodavač poznal, že se asi nebude jednat o zákazníka. Paní se na něj podívala a šla k prodavači. Její boty klapaly po podlaze a prodavač, coby majitel, se začal bát. „Co mě teď asi čeká?“ řekl si. „Dobrý den, jsem Iva Lenerová z Hygieny a nemám pro vás nejlepší zprávy.“

12:49

Když jsem vstoupila do místnosti připravena na nejhorší, slyšela jsem akorát tiché bzucení. Po místnosti poletoval sáček, nejspíše nadnášený uvězněnou masařkou, která marně hledá cestu ven. Prásk!

13:12

Jednoho dne přišla paní do samoobsluhy. Nebyla to jen tak obyčejná žena, byla to žena z hygieny. Když přišla do krámu, naproti ní ležel pytlík, ze kterého vylétla moucha rovnou na její oko. Rychle s sebou hodila. Za pokladnou stál v pozoru prodavač. Žena na sobě měla úbor a gumové rukavice a on věděl, že je to v háji. Žena udělala pár kroků a uklouzla po vodě na zemi. Muž se jí rozhodl pomoci, ale když šel k ní, někdo ho zastřelil. Ve dveřích se objevil stín muže. Ale však vrah není stále odhalen.

13:33

Otevřou se dveře. V nich, s pohledem upřeným na spoušť, která se v obchodě nachází, stojí paní. Vlasy sepnuté do culíku, černý kostýmek a modré gumové rukavice. Upře oči na sáček od chipsů poletující vzduchem. Náhle ze sáčku vylétí moucha a jakoby útočila na paní, mávnutím ruky se ale ocitne na zemi mezi regály. Opodál stojící prodavač zatají dech. Paní udělá krok směrem k němu, ale uklouzne na rozlité limonádě a padá na záda. Prodavač se uchechtne, ale vyrazí paní na pomoc. Ozve se výstřel a prodavač padá k zemi. Paní vyděšeně zvedne hlavu. Za dveřmi do kumbálu se mihne stín, který ale po chvíli vyjde na světlo. Pán s brýlemi se rozhlíží po obchodě, jakoby si nevšiml dvou těl ležících na zemi, zatímco jeho pistole je skloněná k zemi. U Paní asi zafunguje pocit sebezáchovy a snaží se postavit na nohy. Otupělý pán, ještě stojící ve dveřích, si konečně uvědomí, co se stalo. Střelil svého zaměstnance a též jediného přítele do zad, a zatímco dumá, jaké že je to číslo na záchranku, jeho oběť utíká dveřmi ven a volá o pomoc. Je v pasti.

13:43

Do obchodu přišla hygienička a vylétla na ní moucha. Ohnala se a upadla. Prodavač se uchechtl. Zamračila se a on vyběhl na pomoc. Prásk! Padl. Majitel za rohem byl náhle zděšen ze svého pochybení.

13:45

V malém městečku jménem Blatov stál malý krám. Pracoval tam prodavač Ota. Avšak jednoho dne, který začínal obvykle stejně, se ve dveřích objevila paní. Měla sepnuté vlasy, někdo by mohl říct až obléžlé. Na sobě měla dobře padnoucí sáčko a mračila se. „A sakra,“ řekl si prodavač Ota. „To je kontrola.“ Paní se k němu rozešla, ale dříve než došla k Otovu, uklouzla na zem po rozlité šťávě. „Krucí, můj oblek!“ zahartusila. Prodavač se jen uchechtl a běžel jí na pomoc. V tu ránu ale byl slyšet výstřel a prodavač padá k zemi. Byl to šéf Oty, který chtěl střílet kontrolorku, avšak když padala, trefil se do svého podřízeného.

13:52

Vykočila pravou nohou z auta. Kdo? Nejspíše hygiena. Tmavé oblečení a ostrý pohled skrze brýle dohromady tvořící ikonu starší ženy se sunul ke dveřím večerky. Čínská rodinka měla včera těžký den, a tak bylo na první pohled vidět vylité cosi připomínající Fantu nebo džus na podlaze. Kontrola otevřela dveře a mezi první dojmy si rozhodně nechtěla vložit tvrdý pád přímo na prdel, ale stalo se. Paní ležela na zemi a vytočená s myšlenkou na zavřený podnik se pomalu chystala zvednout, a v tom najednou rána. Starší prodavač, nejspíše otec od čínské rodinky se zastřelil. Džus vylila jeho manželka i s dětmi zpět a našeho prodavače nechala v zemi samotného.

14:01

„Proč jsi ho zabil?“ ptá se matka syna. Syn s nožem od krve a s vyděšeným výrazem vezme nohy na ramena a o pár desítek metrů dál ale spadne a zabodne si do ruky ostrý klacek. Matka láskyplně za svým synem běží a snaží se mu pomoci. Syn ale v tu chvíli druhou rukou matku zkrvavěným nožem bodne pětkrát do zad. Matka s hrůzou v očích padá na zem a bolestivě umírá. Syn se v tu chvíli dá znovu na útěk, ale zastaví se a dojde mu, co se všechno stalo, všechno se mu zase objeví před očima a rozhodne se smířeně vzít si život. V ten okamžik se z lesa vynoří otec a vidí svou mrtvou ženu a syna. Nezbyvá mu nic jiného než mrtvoly vzít a v klidu pohřbít.

14:32

18. 2.–1. 4. 2020

20 let **W**

STŘEDNÍ
WALDORFSKÁ ŠKOLA
PŘÍBRAM

hlavou, srdcem a rukama

kombinované
lyceum

umělecký
kovář

reprodukční
grafik

umělecký
truhlář